

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Doc. dr inż. Jerzy Dmitrewski 1918 - 2015

Dnia 9 stycznia 2015 roku zmarł doc. dr inż. Jerzy Dmitrewski, wieloletni nauczyciel akademicki Politechniki Warszawskiej i Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Urodził się 20 kwietnia 1918 roku w Mińsku (Białoruś). W 1936 roku ukończył Gimnazjum Macierzy Szkolnej w Gdańsku i podjął studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Gdańskiej. Będąc studentem brał aktywny udział w pracy społecznej mającej na celu umacnianie polskości na terenie ówczesnego Wolnego Miasta Gdańsk. Za tę działalność został odznaczony w 1988 roku Medalem Rodła.

W lutym 1939 roku, jako Polak, został zmuszony przez władze uczelni do przerwania studiów. W okresie okupacji przebywał na terenie tzw. Generalnego Gubernatorstwa. Jesienią 1940 roku został aresztowany w Zakopanem przez gestapo. Dzięki staraniom Zakopiańskiego Komitetu, opiekującego się więźniami, po kilku tygodniach wyszedł z więzienia.

W grudniu 1940 roku podjął pracę, w charakterze instruktora, na kursach traktorzystów w Podzamczu Chęcińskim k. Kielc. Na kursach tych pracował do końca wojny i w pierwszym okresie po wyzwoleniu Polski z okupacji niemieckiej. W latach 1944-1945 kierownikiem kursów był prof. dr hab. inż. Czesław Kanafojski.

W maju 1945 roku wrócił do Gdańska i podjął przerwane wojną studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Gdańskiej, które ukończył w marcu 1948 roku uzyskując tytuł magistra inżyniera mechaniki.

1 września 1948 roku podjął pracę w Katedrze Maszyn Rolniczych Politechniki Gdańskiej na stanowisku asystenta, a we wrześniu 1951 roku został mianowany na stanowisko adiunkta. W latach 1949-1951, na zlecenie ówczesnej Stacji Doświadczalnej Ciągników i Maszyn Rolniczych SGGW kierował badaniami eksploatacyjnymi ciągników i maszyn rolniczych na terenie Żuław Gdańskich.

Z dniem 1 stycznia 1952 roku został przeniesiony na nowo utworzony Wydział Agromechaniczny Politechniki Warszawskiej, gdzie powierzono Mu zorganizowanie Katedry Eksploatacji i Napraw Maszyn Rolniczych, którą kierował w latach 1952-1960. W 1955 roku Centralna Komisja Kwalifikacyjna nadała tytuł docenta.

W 1960 roku, w wyniku zmian organizacyjnych na Politechnice Warszawskiej, likwidacji uległa Katedra Eksploatacji i Napraw Maszyn Rolniczych. W tym samym roku został utworzony Zakład Urządzeń Technicznych, którym Docent kierował do 1970 roku. W latach 1952-1956, 1958-1964 i 1966-1969 pełnił funkcji prodziekana a w latach 1964-1966 funkcję dziekana Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów. Podczas pracy na Politechnice Warszawskiej prowadził wykłady z maszyn i urządzeń rolniczych. Pod Jego kierunkiem zostało wykonanych ponad 170 prac dyplomowych magisterskich. Doc. dr inż. Jerzy Dmitrewski aktywnie uczestniczył także w kształceniu młodej kadry naukowej. Był promotorem 5 pozytywnie zakończonych przewodów doktorskich.

W okresie swego zatrudnienia na Politechnice Warszawskiej Docent zajmował się zagadnieniami przepływu powietrza, procesami rozdrobnienia i separacji materiałów ziarnistych w młynach powietrznych. Za opracowany młyn powietrzny odśrodkowy został wyróżniony nagrodą przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki. Prowadzone badania stały się podstawą rozprawy doktorskiej pt. „Badania nad wpływem nowych technik rozdrabniania ziarna pszenicy na wartość użytkową produktów przemiału”, na podstawie której Rada Wydziału Techniki Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie nadała stopień naukowy doktora nauk technicznych. Ponadto, Docent zajmował się problemami kompleksowej mechanizacji produkcji zwierzęcej, w szczególności ferm typu przemysłowego.

Z dniem 1 września 1970 roku doc. dr inż. Jerzy Dmitrewski został przeniesiony do pracy w Instytucie Mechanizacji Rolnictwa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Podczas pracy w SGGW prowadził wykłady z maszyn i urządzeń do produkcji zwierzęcej. Jednocześnie podjął badania dotyczące zagospodarowania i utylizacji gnojowicy. Pod Jego kierunkiem zaprojektowano i wykonano sito dynamiczne do separacji gnojowicy, na którym zostały przeprowadzone badania nad optymalizacją jego parametrów eksploatacyjnych.

Uczestniczył w licznych konferencjach naukowo-technicznych w kraju oraz zagranicą (NRD, Czechosłowacja), podczas których wygłosił szereg referatów dotyczących stanu metod i technologii zagospodarowania gnojowicy.

Ponadto, kierował tematami badawczymi „Opracowanie systemu maszyn dla produkcji zwierzęcej ze szczególnym uwzględnieniem wielkich organizacji rolno-przemysłowych i ferm typu przemysłowego” wykonywanego na zlecenie Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie oraz „Opracowanie technologii i dobór systemu maszyn dla specjalistycznej małoobszarowej obory wydojowej” zrealizowanym w ramach problemu Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki R.II.6.

W latach 1979-1987, jako profesor, pracował w Narodowym Instytucie Rolnictwa w Algierze, gdzie był promotorem 5 prac badawczych, wykonanych na studiach podyplomowych przez pracowników uczelni.

Po powrocie do kraju, z dniem 30 września 1988 roku przeszedł na emeryturę. Po przejściu na emeryturę, jeszcze przez szereg lat współpracował z Katedrą Maszyn Rolniczych, prowadząc zajęcia dydaktyczne z podstaw konstrukcji maszyn i publikując artykuły z pracownikami Katedry.

Doc. dr inż. Jerzy Dmitrewski jest autorem lub współautorem ponad 50 publikacji w czasopismach naukowych, naukowo-technicznych i zawodowych, kilkunastu pozycji książkowych i ponad 20 referatów wygłoszonych na konferencjach naukowo-technicznych w tym w Czechosłowacji i NRD (opublikowane w czasopiśmie „Agrartechnik”). Szereg artykułów opublikował w czasopiśmie „Maszyny i Ciągniki Rolnicze” a po zmianie tytułu w „Przeglądzie Techniki Rolniczej i Leśnej”, których kontynuatorem jest „Technika Rolnicza Ogrodnicza Leśna”. Ponadto, w swoim dorobku posiada ponad 100 opracowań niepublikowanych (sprawozdania z badań, raporty, recenzje, opinie).

Na uwagę zasługują następujące opracowania książkowe:

- Ciągnik rolniczy, PWRiL, I wyd. - 1960, II wyd. - 1962,
- Jak obsługiwać maszyny rolnicze, PWRiL, I wyd. - 1962, II wyd. - 1967,
- Mechanizacja przygotowania pasz, PWRiL 1965,
- Mechanizacja produkcji zwierzęcej (w pracy zbiorowej „Zootechnika”), PWRiL, I wyd. - 1963, II wyd. - 1967,
- Mechanizacja produkcji zwierzęcej, SGGW 1976,
- Maszyny do zbioru i czyszczenia ziemiopłodów, SGGW 1976,

a na szczególne podkreślenie zasługuje monografia - Teoria i konstrukcja maszyn rolniczych, tom 3. Maszyny i urządzenia do mechanizacji produkcji zwierzęcej, PWRiL 1978 (przetłumaczona w 1982 roku na język angielski).

Za „Teorię i konstrukcji maszyn rolniczych” został wyróżniony nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Doc. dr inż. Jerzy Dmitrewski, poza działalnością naukowo-badawczą, dydaktyczną, i organizacyjną. (udział w różnych komisjach wydziałowych i uczelnianych) na uczelniach, brał aktywny udział w pracy społecznej wielu organizacji i komisji: Zarząd Bratniej Pomocy Studentów Politechniki Gdańskiej, podzespół mechaniki sekcji technicznej Rady Głównej, Rada Naukowa Instytutu Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie, Komitet Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa PAN, Komisja Mechanizacji Rady Naukowo- Technicznej przy Ministrze Rolnictwa, przewodniczący Komisji Oceny Ciągników i Maszyn Rolniczych w ramach Ogólnokrajowego przeglądu nowych konstrukcji, kolegium redakcyjne czasopisma „Maszyny i Ciągniki Rolnicze”. Docent był organizatorem i przewodniczącym Sekcji Mechanizacji Rolnictwa przy Zarządzie Głównym SITR. Za pracę społeczną, w ramach SITR został wyróżniony Srebrną i Złotą Odznaką Honorową NOT.

Doc. dr inż. Jerzy Dmitrewski za swoje osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne został odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i odznaką honorową „Zasłużony dla Rolnictwa”.

Z doc. dr. inż. Jerzym Dmitrewskim pierwszy kontakt miałem jako z wykładowcą w Politechnice Warszawskiej. Pod Jego Kierunkiem wykonałem pracę dyplomową magisterską. Był także recenzentem mojej rozprawy doktorskiej. To doc. dr. inż. Jerzemu Dmitrewskiemu zawdzięczam, że w 1972 roku zostałem przyjęty do pracy w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Przez pięć lat, do momentu powołania Wydziału Techniki Rolniczej i Leśnej był moim bezpośrednim przełożonym. W tym okresie uczestniczyłem w pracach naukowo-badawczych prowadzonych przez Docenta oraz prowadziłem ćwiczenia z przedmiotów wykładanych przez Niego. Swoją współpracę z doc. dr. inż. Jerzym Dmitrewskim uważam za wyróżnienie i dużą satysfakcję. W mojej pamięci pozostanie jako człowiek niezwykle skromny i życzliwy, o wielkiej wiedzy i kulturze osobistej.

Cześć Jego pamięci!

prof. dr hab. inż. Czesław Waszkiewicz